

БРАТЯ ГРИМ ТРИТЕ ПРЕДАЧКИ

Превод от немски: Ели Буздрева, 1998

chitanka.info

Живяло някога едно момиче, което било мързеливо и не обичало да преде. Каквото и да му говорела майката, все не можела да го накара да седне на чекръка. Един ден тя изгубила търпение и така се разгневила, че го напердашила с пръчката, а то започнало силно да плаче. Не щеш ли, в това време покрай къщата минала царицата и като чула плача, заповядала на кочияша да спре каляската. Влязла вътре и попитала майката защо бие дъщеря си така, че виковете ѝ се чуват чак на улицата.

Досрамяло я майката да признае мързела на дъщеря си и затова рекла:

— Не мога да я накарам да спре да преде. Вечно седи на чекръка, а аз съм бедна жена и не смогвам да ѝ набавя лен.

А царицата отвърнала:

— Напевните звуци на чекръка и бръмченето на колелата са най-сладката песен, която обичам да слушам. Нека дъщеря ти дойде с мен в двореца, там имам достатъчно лен и тя може да преде колкото си иска.

Съгласила се майката на драго сърце и царицата отвела момичето със себе си.

Щом стигнали в двореца, тя го завела на тавана и му показала три стаи, пълни от горе до долу с най-фин лен за предене.

— Изпреди ми тази прежда — рекла тя, — а като свършиш, ще ти дам най-големия си син за съпруг. Макар че си бедна, природата те е дарила с неуморно трудолюбие и то ти е достатъчна зестра.

Момичето ужасно се изплашило, защото дори и да живеело триста години и да седяло от сутрин до вечер на чекръка, пак нямало да смогне да изпреде всичката прежда.

Като останало само, то започнало да плаче и стояло цели три дни като вцепенено, без да помръдне. На третия ден дошла царицата и като видяла, че нищо още не било изпредено, се зачудила. Оправдало се момичето, че не могло да подхване работа, защото тъгувало за майчината къща. Царицата му простила, но като тръгвала, рекла:

— От утре трябва да започнеш да предеш.

Като останало пак само, момичето загубило и ума, и дума и не знаело какво да направи. Отишло до прозореца и видяло към двореца да се приближават три жени. Едната била с широко сплеснато стъпало, втората — с увиснала до брадата устна, а третата — с широк палец на ръката. Спрели се те под прозореца, погледнали нагоре и попитали

момичето какво му има, че е толкова тъжно. Тогава то им изплакало мъката си, а те му рекли:

— Ако ни поканиш на сватбата си, без да се срамуваш, ако кажеш, че сме твои кръстници и ни сложиш да седнем до теб на трапезата, ние ще изпредем всичкия лен и така ще ти помогнем.

— На драго сърце — отвърнало момичето, — влезте и се захващайте веднага за работа.

Пуснало трите жени да влязат вътре и им опразнило малко място в първата стая, където те седнали и почнали да предат. Едната изтегляла конца и натискала със стъпало чекръка, другата го навлажнявала, а третата го пресуквала и след всяко притискане с палеца на земята падала по една гранка най-фина прежда.

Пред царицата момичето не отворило и дума за трите предачки, само ѝ показало изпредените гранки, а царицата не можела да го нахвали. Като изпразнили първата стая, трите жени подхванали втората, а накрая чевръсто се справили и с третата стая. После се сбогували с момичето и му рекли:

— Не забравяй това, което обеща, от него зависи съдбата ти.

Момичето показало на царицата празните стаи и огромния куп изпредена прежда, а после била разгласена и сватбата. Радвал се царският син, че ще вземе за невеста една толкова чевръста и трудолюбива мома и много я хвалил.

— Имам три кръстници — рекло момичето. — Те са ми сторили много добрини и не ми се ще да ги забравя в най-щастливия си ден. Позволете ми да ги поканя на сватбата, за да седнат на трапезата до мен.

Царицата и синът ѝ рекли:

— Защо да не ти позволим?

Като почнало празненството, дошли трите предачки в чудновати одежди, а невестата рекла:

— Добре дошли, мили кръстници.

— Ах — рекъл женихът, — какви са тези отвратителни твои познайнички?

После пристъпил към едната — с широкото стъпало и я попитал:

— От какво ти е толкова широко стъпалото?

— От натискане на чекръка — отвърнала тя, — от натискане на чекръка.

Женихът се приближил до втората и ѝ рекъл:

— От какво ти е увиснала устната?

— От навлажняване на конеца — отвърнала тя, — от навлажняване на конеца.

Тогава попитал и третата:

— От какво е толкова широк палецът на ръката ти?

— От усукване на нишката — отвърнала тя, — от усукване на нишката.

Изплашил се царският син и рекъл:

— Отсега нататък моята хубава невеста няма да се докосне вече до чекрък за предене.

Така девойката се отървала от омразното ѝ предене на лен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.